

[Udenrigsministeren.]

ske og videnskabelige organisationer. Hjemmelen til afholdelse af disse udgifter vil blive søgt over fiskeriministeriets budget.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne anbefale, at folketinget meddeler sit samtykke til ratifikation.

Formanden:

Jeg skal lade den første sag på dagsordenen udgå, da udvalget ikke har afsluttet sit arbejde.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om tilbageføring af arbejdsformidlingen til fagbevægelsen [af Freddy Madsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. IV) findes i tillæg A. sp. 73, fremsættelsen i tidenden sp. 127).

Formanden:

Sammen med denne sag foretages den følgende på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring [af Aage Frandsen m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VIII) findes i tillæg A. sp. 1047, fremsættelsen i tidenden sp. 1194).

Forslagene sættes til forhandling.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Til forhandling foreligger dels det af den kommunistiske folketingsgruppe fremsatte forslag til folketingsbeslutning om tilbageføring af arbejdsanvisningen og kontrollen til fagbevægelsen, dels det senere af medlemmer af socialistisk folkepartis gruppe fremsatte forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Jeg skal først knytte nogle bemærkninger til det, der er fælles for de to her i tinget fremsatte forslag, og derefter gå ind på de spørgsmål, der er særlige for socialistisk folkepartis forslag.

Det, som er fælles for de to her i tinget fremsatte forslag, er, at arbejdsformidlingen — kommunisterne siger tillige kontrollen — skal tilbageføres til fagbevægelsen. Det kan være nødvendigt at minde om baggrunden for den lovgivning, som således nu foreslås ændret.

I foråret 1968 vedtog folketinget med stort flertal en ændring af loven om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Hidtil havde den offentlige arbejdsformidling bestået af de offentlige arbejdsanvisningskontorer og af arbejdsløshedskasserne og deres afdelinger. Ved ændringen . . .

Formanden:

Undskyld, vi kan ikke have den uro, specielt i sidekabinettet.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

. . . Ved ændringen samledes al arbejdsformidling og ledighedskontrol på de offentlige arbejdsformidlingskontorer, samtidig med at mulighederne for at få tilladelse til arbejdsanvisning begrænsedes væsentligt. Hensigten hermed var at gøre det samlede arbejdsanvisningssystem mere smidigt og effektivt.

I og med ændringen, der trådte i kraft den 1. april 1969, knyttede den offentlige arbejdsformidling nærmere kontakt med arbejdsmarkedets organisationer gennem indførelse af arbejdsmarkedsnævn for hvert arbejdsformidlingskontor, og på landsplan oprettedes samtidig landsarbejdsnævnet som rådgivende organ for arbejdsdirektoratet.

Der har naturligvis i den forløbne periode været behov for mindre ændringer og tilpasninger, navnlig i forbindelse med hele den nye kommunale struktur, men der er ikke hidtil fremkommet noget, som har ændret ved de mål, der var tilsigtet med det ændrede system. Det bør måske bemærkes, at loven blev gennemført af den regering, som efter valget i 1968 blev dannet af partierne konservative, radikale og venstre, men lovforslaget var i øvrigt forberedt igennem et omfattende udvalgsarbejde af den foregående regering.

Det er altså denne ordning, som de to forslag nu sigter på at ændre, og jeg har grundet lidt over forslagernes ordlyd. Der tales om tilbageføring, respektive overgang, til